

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

Circvmcisio Domini. 1. Ianuarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](#)

I A N V A R I V S.

CIRCVMCISIO DOMINI.

I. Januarii.

Out ego te exosculor diem can-
didissimum ! ô fidus ! ô I E S V
Nomen ! Ite jam astrorum arbitri,
dicite sanè fatalem hanc mihi stel-
lam esse , horoscopum meum esse , ab
hâc vitam meam, vitæ studia, mortem,
omnia dependere. Rectè. Quidquid
igitur agam, IESV auspice agam. Vigilabo ? in oculis IESVS erit. Dormiam ?
IESVM somniabo. Ambulabo ? comes
IESVS ibit. Sedebo ? latus claudet IE-
SVS. Studebo ? IESVS erudit. Scribam ?
calamum cum manu IESVS ducet , &
IESVS IESVM scribet. Orabo ? verba
IESVS formabit, animabit IESVS. Fes-
sus ero ? recreabit IESVS. Esuriam ? si-
tiam ? IESVS pascet, ille potabit. Ägrotab-
bo ? Amor aderit medicus , IESVS.
Moriar ? IESV immoriar meo. IESVS
supremis labris natabit. IESVS oculos
claudet. IESV sinus mihi tumulus , tu-
muli inscriptio IESV nomen erit. Sed,
heu mihi ! mi IESV ! Amor meus ! quid
video ? quod si vitæ tuæ aurora tam-
multo cruento jam rubet ; quam largos
imbres sanguinis in sero vitæ vespere
dabis, ô Sol meus ! Heu iterum mihi ! ô

MA-

MARIA! ô Cynthia mea! an palles?
dabis eheu! etiam tu hodie pluvias. Et
ecce imbræ lacrimarum ex utroque
oculorum cælo ruentes. Time peccans
adolescentia, tute hanc tempestatē de-
disti. Cur enim hodie jam ad sanguinē
iretur, nisi sceleribus tu quoque fores
obnoxia. Ecce die octavo jam fævit
culter tuus verè saxeus! Sed disce ad in-
fanda sclera, disce à cultro tuo erubescere.
Disce vulnera agnoscere tua. Si
nescis, ibi vulnus est, ubi emplastrū est.

S. BASILIVS MAGNVS.

I. Januarii.

Magnum esse BASILIVM ad ardē-
tis columnæ facē D. Ephrem vidit.
Magnum deinde ostendit Christus ipse,
dum sacris operanti adesse spectabilis,
cum sancto Duodecimvirorū cœlestium
senatu voluit. Sed & talem Hebræus
nonnemo credidit, cui profano adhuc,
sacræ tamen mensæ accumbenti, cùm
nинимо in orbe magnum Virginis Fi-
lium è manu suâ propinasset, manus &
ipse dedit. Magnum demum senserunt
e maximis tyrannis duo. Horum alter
Julianus (is qui turpe sibi apostata no-
men peperit) orante contra se BASI-
LIO, sententiam ferente Deiparâ Vir-
gine, exequente D. Mercurio, orbi poe-
nas perfidiæ, quas meruit, dedit. Non
felicior alter Valens, exilium Divo no-

B

stro